Repere în muzica ușoară

Muzica noastră ușoară contemporană a cunoscut mutații fundamentale în anii care au trecut de la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român.

De la nivelul tematic, ideologic, pînă la cel al expresiei s-au petrecut transformări de natură să o ridice la un nivel de competitivitate mondială, reliefîndu-i totodată specificitatea, caracterul profund național și patriotic, eliberînd-o de unele tendințe de imitație facilă și de amatorism. Autorii — compozitori și autori de texte de muzică ușoară — au avut în permanență în vedere accentuarea caracterului de masă al creației lor, transformarea creațiilor în bunuri *reale* ale întregului popor în sensul că ele sînt menite să răspundă unor *cerințe* adevărate, profunde ale publicului, nu capriciului unor auditori.

Festivalul Național „Cîntarea României" a creat un cadru ideal pentru realizarea acestor deziderate căci, așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu la Plenara lărgită a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, din 1—2 iunie 1982 : „în cadrul Festivalului Național Cîntarea României, trebuie să asigurăm continuarea minunatelor tradiții ale poporului român, care de-a lungul secolelor a fost făuritorul minunatelor doine și balade, culturii și artei populare unice prin frumusețea, patriotismul și umanismul lor".

Astfel, valorificarea melosului popular s-a vădit tot mai mult în creația noastră, reluîndu-se astfel și firul unei tradiții de aur : aceea inițiată de Ion Vasilescu, de Gherase Dendrino și de alți maeștri.

Muzica ușoară înglobează de altfel forme și modalități diferite, una din acestea fiind muzica „folk", mult îndrăgită de tineret. Fără prejudecăți și fiind, cred eu, receptiv la nou, la valorile *autentice* ale noului, mă consider și eu autor de muzică „folk", ilustrată prin lucrări cum ar fi *Cîntec al pămîntului, Pasăre de apă, Întoarce-te, privire..., Cîntecul anotimpurilor, Sînt anii ce ni i-au lăsat străbunii,* etc. ; dintre care cele mai multe au un caracter explicit patriotic *(Întoarce-te, privire),* de exemplu fiind un elogiu adus eroilor dispăruți, *Cîntec al pămîntului* — expresia unei profesiuni de credință, a legăturii indestructibile dintre artist și chemarea, „cîntecul", matricea ancestrală.

După părerea mea nu trebuie făcută separație între muzica „folk" și cea ușoară, ele distingîndu-se net, prin trăsături comune de muzica simfonică sau de cea de mase (gen în care am încercat și eu să activez, prin foarte numeroase creații : *Uteciștii, Partidul ni-e mîndria, Infanteria, Sub al muncii steag,* etc.)

Dacă amatorismul pătrunde într-unul sau altul din aceste „compartimente" aparent separate, creațiile care suferă de acest păcat intră în aceeași categorie: aceea a creației para-artistice. Consider de aceea că arta de amatori nu înseamnă lipsa *profesionalismului,* adică ea nu poate fi o simplă manifestare a bunăvoinței artistice, ci a talentului real și *dăruirii,* a *cunoașterii* temeinice a domeniului artistic în care dorești să te exprimi. Astfel, creatorii amatori vor beneficia de o îndrumare mai organizată, constantă și competentă, ei devenind *artiști* adevărați, cum mulți dintre ei au și devenit.

Este semnificativ faptul că în ultimii ani, în muzica ușoară de tip „clasic" a pătruns tot mai mult tematica patriotică, au apărut mai multe lucrări închinate patriei sau unor locuri anume de pe plaiurile românești, lucru care altădată era considerat mai degrabă apanajul muzicii de mase.

În ceea ce mă privește, sînt autorul unui număr considerabil de astfel de lucrări, dintre care aș menționa : *Izvor de frumusețe, O ramură spre cer, Imn Bucureștiului, Zbori, vis împlinit, Poem de sărbătoare, Mîndră Hunedoară, Iubire sfîntă, România mea, Bucureștenii, Glasul tău, țară, În fruntea țării — omul cel mai drag.*

Toate aceste modalități, împreună cu muzica de „divertisment", dar acea muzică de bună calitate și însoțită de texte de un nivel superior, evocînd cu reală sensibilitate, cu spontaneitate și convingere, sentimente etern-omenești : iubirea, bucuria de a trăi și a munci, toate pot contribui în cea mai înaltă măsură la o superioară educație estetică și politică a maselor largi, la ridicarea neîntreruptă a nivelului vieții spirituale a națiunii, în condițiile unei culturi avansate, a unei gîndiri autentice, înnoitoare.

Radu ȘERBAN

https://biblioteca-digitala.ro